

[Morten Lange.]

tionen og landbrugseksporten fortsat vil udgøre en betydelig del af vor eksportværdi. Jeg understreger blot, at en sådan ændring haster. Vi har levet i skyggen af dette fællesmarked, og hvad man ellers havde stillet op som perleport, men vi må vel efterhånden erkende, at uanset hvordan markedsudviklingen bliver i Europa, så er der ingen billige, der er ingen nemme løsninger. Der er kun den løsning at forbedre vores landbrug, og det er vejen frem.

Men om de ordninger, som her bliver forelagt os i dag, kan der faktisk ikke siges andet godt end det, som er blevet sagt nogle gange, at de skal gælde for en 1-årig periode; 1 år er kortere end 2, og det er som sagt en fordel.

Men jeg må dog sige, at selv for en 1-årig periode er det et usædvanlig dårligt initiativ, regeringen har taget. Man burde dog have indset med erfaringen fra sidste år, at en fortsættelse af kornordningen med hele dens forvriddning af produktionen er en uheldig ting. Jeg hørte en æret ordfører tale pænt om muligheden for dyrkning af de proteinholdige foderstoffer; jeg sætter også pris på hestebønner, og jeg tror, det har en chance, men i ly af en kornordning med en kunstig fastsat høj pris — hvor vi ved, at hvad det store landbrug har kvoteret som en rimelig pris, det ligger under basisprisen — bliver det svært for andre produktioner at komme frem.

Det var næsten rørende at høre hr. Niels Ravn fastslå, at kornordningen var stadig væk basis for hele vores landbrugs politik. Hvis det er basis, så siger jeg, at overbygningen er overordentlig skrøbelig, og det er jeg også bange for den er.

Jeg skal ikke give mig til at spå om dette års kornproduktion; den bliver formodentlig god, en kold maj siges at give et varmt loguly. Men uanset om det bliver på den måde eller ej, så er myten om kornordningen som baggrund for svineproduktionsregulering osv. sprængt, og jeg undrer mig over, at regeringen overhovedet vil forelægge en kornordning, som er en kopi af den gamle blot med den ændring, at man har taget 1 kr. af prisen.

Det forekommer mig, at meget af det samme kan siges om de hjemmemarkeds-

ordninger, som vi alt for længe har haft som lov her i landet. Jeg håber i hvert fald, at det udvalg, som skal arbejde med tingene, må se meget alvorligt på spørgsmålet om det fornuftige i hjemmemarkedsordningerne i det hele taget. Den slags kunstige prisfastsættelser er farlige, lige så snart de strækker sig over flere år. Jeg kan glæde mig over, at man vil gøre fjerkræsektoren lidt billigere, til gengæld sørge over, at bøffen bliver dyrere. Men i det hele taget: en hjemmemarkedsordning må stadig væk og i stigende grad siges at være en tvivlsom sag. Det kan være en nødforanstaltning, men at køre videre med en sådan ordning år efter år giver en produktionsforvriddning, som er overordentlig usund.

Det, som i virkeligheden er det grundlæggende, og det, som er vores største vanskelighed, og det, som dette udvalg, der skal se på tingene, naturligvis især bliver nødt til at bide ind på, det er spørgsmålet: hvordan ligger det egentlig med vurderingen af det samlede bidrag, som denne nation yder til landbrugsstøtte under forskellige former? Man kan gøre det op på mange måder, og jeg skal lade være med her at citere tal. Alt efter sit skøn kan man sige en lille milliard kroner, eller man kan sige 2½ milliard kroner, men det er meget, meget store beløb, og det er hvert år. Jeg er af den opfattelse, at disse store beløb, som udloddes hvert år til færre og færre mennesker, samtidig med at de år for år vokser sig til større og større beløb, efterhånden er ved at skabe en helt utålelig situation, som dansk landbrug ikke i det lange løb kan leve med.

Man kan naturligvis ikke fjerne alle disse økonomiske støtteordninger med ét smæld, men skal vi sige det blidt og skikkeligt: med ikke ret mange smæld bliver man nødt til at fjerne de værste af dem og de største af dem. For dansk landbrug kan ikke i det lange løb forvente en sådan kolossal samfundsmæssig støtte, som det har fået i de senere år, og som den nuværende regering nu igen sætter op. Og så har regeringen jo fået det rygte på sig, at den har været sparsommelig, den er kun kommet med 105 mill. kr., eller hvad det ellers er for et tal. Nu er 105 mill. kr. mange penge hjemme i min husholdning, men lad gå med det. Man har imidlertid samtidig fastfrosset de 177 mill.